12de JAARGANG No. 1618

De Arubaanse Courant

DINSDAG 2 JUNI 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen. — Abonnement ƒ 2.50 per maand

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel. 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunch room", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277.

Wereld leefde mee met jeugdige vorstin

Elizabeth II met groot ceremonieel gekroond

Met indrukwekkende statie, die door de traditie van eeuwen is vastgelegd, is Elizabeth II van Groot Brittannië vanmorgen in de Abdijkerk van Westminster te Londen gekroond tot Koningin van het Britse Imperium. Drie minuten voor half elf vertrokken H.M. en de Hertog van Edinburgh uit het Buckingham Palace, geestdriftig toegejuicht door de menigte. De Koningin werd geëscorteerd door de cavalerie van het Hof met glinsterende borstkurassen, militaire orkesten en vele hooggeplaatste militairen.

Samengepakte menigte langs kroningsroute

Nog voor het eerste ochtendgloren de dag in Londen aankondigde hadden zich reeds duizenden en nog eens duizenden langs de route die H.M. Koningin Elizabeth zou volgen, opgesteld.

Niettegenstaande de regen en de noordenwind, die de temperatuur had doen dalen tot 44 graden F., was er allerwege een opgewekte stemming. Velen van de toeschouwers waren al meer dan 36 uur op straat, toen eindelijk het zonnetje doorbrak. Op sommige plaatsen stonden de mensen al twintig tot dertig rijen dik langs de straten.

Hoe opgewekt de stemming ook was, de Eerste Hulp-patrouilles hadden volop werk om flauwgevallen vrouwen en kinderen, voor wie de spanning en de vermoeienis te groot was, weg te dragen.

Prins Bernhard te voet

Uitbundig toegejuicht door een menigte op de Mall, die zich rond zijn auto verdrong, was Z.K.H. Prins Bernhard gisteren gedwongen de auto te verlaten en te voet naar York House te gaan, waar hij logeert.

De Aartsbisschop van Westminster, Kardinaal Griffin, droeg vanmorgen een Hoogmis op voor Koningin Elizabeth, hetgeen het sluitstuk vormde van een gebedsperiode van drie dagen door de Katholieken in Engeland voor het welzijn van de Koningin en haar familie.

Volgens deskundigen zouden de regering en particulieren in Groot Brittannië ter gelegenheid van de kroningsfestiviteiten in totaal ruim 50 millioen gulden uitgeven. Radio en televisie zullen door ongeveer 250.000.000 mensen beluisterd of gezien worden, die op deze wijze de plechtigheden en de feestelijkheden van nabij, ook al zijn ze op verre afstand, mee kunnen maken. De Amerikanen moeten slechts tot vanavond geduld hebben en zullen de eerste films „pas" vanavond in de bioscopen kunnen zien. De films zullen met drie straalbommenwerpers over de oceaan worden gevlogen. Meer dan 500 exemplaren van de film „A Queen is Crowned" zullen naar alle delen van de wereld worden verzonden.

(Meer kroningsnieuws op pag. 4)

AANBESTEDING

Gisteren vond ten kantore van DOW de openbare aanbesteding plaats voor de bouw van een R.K. Meisjesschool te Paradera.

De volgende inschrijvingen kwamen binnen: 1. Bouwmaatschappij Aruba fl. 95.476, 2. M. Tromp met fl. 96.000, 3. Petrona en Croes met fl. 103.250, 4. R. Montaner met fl. 108.405, 5. Ortiz en Gonzales fl. 111.600, 6. Bohama fl. 129.590.

De gunning vindt plaats op een later bekend te maken tijdstip.

De olie

△ Uit Elsevier's Weekblad nemen wij het volgende artikel over:

Toen Mossadeq de Engelsen uit Abadan dreef, verwachtte hij daarmee de Anglo Iranian de doodsteek toe te brengen; omgekeerd voorspelden de Engelsen de spoedige ineenstorting van Iran. Welnu, de Anglo Iranian heeft haar dividend verhoogd van 30 % tot 35 % plus een contante bonus van 1 sh. per £ 1 kapitaal en haar omzet van 32 mill. ton was slechts 8. % lager dan in 1951. Wel is de bedrijfswinst in 1952 — het eerste jaar, waarin het verlies van Abadan volledig tot uitdrukking kwam — gedaald van £ 71 mill. tot £ 59 mill. (1950: 115 mill. pond). En Iran, dat in 2 jaar drie olietankers zag vertrekken? Iran heeft voor het eerst sinds jaren weer een exportsaldo. In het jaar, geëindigd 31 Maart j.l., steeg de export met 31 % tot 5.800.000 rials ($ 1 = 75 rials) en de invoer daalde met 28.5 % tot 5.000.000 rials. De handel met de Sowjet-Unie is belangrijk afgenomen. Ongewoon overvloedige regens hebben Iran — ook dit jaar — zeer rijke graanoogsten verzekerd. De kosten van levensonderhoud zijn in 18 maanden met 20 % gestegen en de Nationale Bank publiceert geen balansen meer — maar Mossadeq heeft voor heter vuren gestaan.

Toch zijn de gevolgen ver-reikend. De wereldvraag naar olie, die in 1950 en 1951 telkens met 12 % steeg, nam in 1952 slechts met ca. 5 % toe, dat is met pl.m. 30 mill. ton. Daar Iran in 1952 niet exporteerde — tegen nog 14 mill. ton in het eerste halfjaar 1951 — maakte die vermeerderde vraag een toeneming met 44 mill. ton van de productie elders noodzakelijk. Niet alleen kwam deze tot stand, maar — aldus de A.I.O.C. — voor het eind van 1952 was daarenboven nog een aanzienlijke marge van productie-capaciteit opgebouwd. Wat zal er geschieden als Iran weer eens in productie komt?

Een voorproefje heeft men al in de Amerikaanse voorstellen om de olie-import te verlagen, welke projecten met name in Venezuela reeds grote onrust — en begrijpelijke wrevel — hebben gewekt. Zouden de V.S. daartoe onverhoopt besluiten, dan zouden ook de Koninklijke en de raffinaderijen in de West daarvan waarschijnlijk de gevolgen ondervinden.

Staten keuren benoemingen Arends en Pauw tot Landsministers goed

Henny Eman tekent verzet aan tegen arbeidstijden wetgeving

De Staten der Nederalndse Antillen waren gisteravond bijeen in een vergadering, die tot na middernacht heeft geduurd. De hoofdschotel van deze vergadering was het advies van de eerste, tweede en derde vaste commissie, en antwoord op de brief van de landsregering waarin werd voorgesteld de regeringsraad uit te breiden met de heren J. Pauw en Dr J. R. Arends.

Dit advies betrof beide heren tezamen. De heer Abrahams vroeg echter afzonderlijk advies uit te brengen. Dit voorstel tot splitsing lokte een langdurige discussie uit, zelfs een tijdelijke schorsing van de vergadering, doch het slot was, dat het voorstel tot splitsing werd afgestemd met 12 tegen 8 stemmen.

Het advies van de commissie, dat instemde met aanvulling van de Regeringsraad met de Heren Arends en Pauw werd vervolgens met 12-8 stemmen goedgekeurd.

Hierdoor zal de Regeringsraad dus weer als oorspronkelijk, uit zeven leden bestaan. Intussen had de Heer Abrahams nog een poging ondernomen door voor te stellen uit het advies de naam Arends te schrappen. Dit werd echter verworpen. Hetzelfde lot onderging een poging van de Heer Isa.

Bij de ingekomen stukken was een initiatiefvoorstel van de Heren Morkos, Braam en Voges tot aanvulling van de vacantieregeling, hetgeen naar de commissies werd verwezen. Het initiatief voorstel van de Heer Braam tot wijziging van de -arbeidstijdenregeling 1953 zal in de volgende Statenvergadering, die komende week zal worden gehouden, worden besproken.

Met enkele welgekozen woorden heette de voorzitter de nieuwe vertegenwoordiger van de C.O.P. de Heer Norman Chumaceiro in de Staten welkom. De Heer Chumaceiro volgt de Heer P. van der Hoeven, die met buitenlands verlof is, op.

Uit weer een ander stuk bleek dat voor het jaar 1953-1954 tot vice voorzitter van de Raad van Advies is herbenoemd dr. W. Charles de la Try Ellis. De wijziging van de zegelverordening 1908 heeft schriftelijke opmerkingen van enkele banken uit Willemstad ten gevolge gehad, welke nader in de commissies zullen worden bezien. Tot de adviezen van de commissies behoorden onder meer een gunstig advies ten aanzien van de benoeming van de Heer F. G. Nuyten in vaste dienst, als begrotings adviseur van het eilandgebied Curacao. De begroting der Landsloterij over 1952 en 1953 zal opnieuw besproken worden in de commissie.

Aan het slot van de vergadering kwamen drie zaken ter sprake, die op verzoek van Arubaanse Statenleden op de agenda waren geplaatst, n.l. de kwesties herwaardering onroerende goederen voor de aanslag grondbelasting, de 45 urige werkweek en de kwestie loterijbiljetten. De Heer Henny Eman stelde voor dat deze herwaardering van onroerende goederen, ter zake van grondbelasting aan het oordeel van een commissie te onderwerpen. De Heer Chumaceiro bepleitte het opnieuw instel-

(Vervolg op pag. 4)

God save the Queen

Het ritueel van de kroning mag dan tientallen eeuwen oud zijn; de daad van opofferingsgezindheid van de jonge vrouw, die vanmorgen gekroond werd tot Koningin van het wereldomspannende Gemenebest van landen, is, zo mogelijk in onze dagen van nog veel groter en dieper betekenis, dan ooit tevoren.

Wie zal, toen vanmorgen de gebeden en gezangen uit de Abdij via de luidsprekers tot in onze huiskamers doordrongen niet diep ontroerd geweest zijn over dit gebeuren, waarin een vrouw de wereld een groots voorbeeld stelde, door haar gehele leven op te dragen aan het welzijn van haar volkeren.

De Kroningsplechtigheid van heden heeft voor ons allen ook daarom zo'n grote betekenis, omdat de historische banden die ons koninkrijk met het Brits gemenebest binden zo bijzonder hecht zijn.

Een feestdag voor de Britten is in meer dan een opzicht ook een feestdag voor ons. Gaarne en van harte willen wij ons verheugen met de heldhaftige Engelsen, die in de duistere oorlogsdagen het eerst en meest vastberaden de toorts der vrijheid brandende hielden.

Het is daarom geen goedkope frase, als wij ons, samen met de Britten met gevoelens van oprechte dankbaarheid en ootmoed richten tot de Allerhoogste om Zijn zegen af te smeken voor deze jonge vrouw, Elizabeth II, op wier schouders een zo enorme verantwoordelijkheid is komen te rusten.

Moge de Regeringsperiode van Elizabeth zich kenmerken door vrede en voorspoed voor Haar, Haar familie en volkeren, die door de eeuwen heen bewezen hebben ondanks alle fouten, bij herhaling bereid te zijn te strijden voor de hoogste idealen van Christendom, vrijdom en ware menselijk.

Via Harer Majesteits Consul op Aruba bieden wij H. M. en de Koninklijke Familie, alsmede de Britse kolonie op ons eiland en daarmede het gehele Britse volk, onze eerbiedige gelukwensen aan.

GOD SAVE
QUEEN ELIZABETH II

SANTA ROSA KOMT TWEE MAAL NAAR ARUBA

Naar wij van de heer Godfried Eman van de Eman Trading Co., agente van de Grace Line, vernemen, zal het touristenschip Santa Rosa tweemaal Aruba aandoen en wel op 12 en 26 Juni a.s.

De route van het schip is dan Curacao - La Guayra - Pto. Cabello - Aruba - Barranquilla - New York.

Waar het aanlopen van Aruba in verband staat met het opnemen van passagiers van Lago, meert het schip vermoedelijk slechts in Sint Nicolaas; er bestaat echter nog een kans dat het door de Fa. Eman gedane verzoek 't schip de haven van Oranjestad te laten aanlopen, zal worden ingewilligd.

Mocht dit initiatief met succes bekroond worden, dan is het zaak scheepsofficieren en touristen van de Santa Rosa een uitstekende indruk van ons eiland te geven.

Hedenavond Costa Rica - Aruba Juniors in het stadion

Gisteravond arriveerden met een speciale charterplane de spelers van het elftal Uruguay Costa Rica, welke hedenavond in het Wilhelminastadion tegen Aruba Juniors zal uitkomen.

Met het gezelschap arriveerden de Madrina alsmede de Heer J. Mauricio van de CVB.

Op het vliegveld waren ter begroeting aanwezig de Consul Generaal van Costa Rica, de Heer Alberto M. Sasso, het voltallige Bestuur van Aruba Juniors alsmede bestuursleden van de Aruba Voetbal Bond met aan het hoofd haar president de Heer Freddy Beaujon.

Dank zij de vlotte en prettige medewerking van de Vreemdelingendienst waren de zaken spoedig geregeld. De Madrina van Aruba Juniors bood vervolgens de madrina van Costa Rica een geschenk aan terwijl ieder der deelnemers een Aruba Juniors speldje werd opgestoken. Namens de Aruba Voetbal Bond bood de secretaris, de Heer Frans Figaroa een bouquet bloemen aan.

Hierna begaf het gezelschap zich naar Hotel Strand waar het gedurende zijn verblijf op Aruba is ondergebracht. De Madrina logeert ten huize van de familie Osorio.

In het clubgebouw van Aruba Juniors vond gisteravond een bespreking plaats met de spelers.

Hedenmorgen zullen de gasten een bezoek aan de Lago brengen.

De voorverkoop voor de wedstrijd sloot hedenmiddag om twee uur. Hedenavond gaat de kassa van het stadion om 6.30 uur open. Over het resultaat van de voorverkoop is het Aruba Juniors bestuur zeer tevreden.

Vanaf deze plaats wensen wij Aruba Juniors veel succes toe, wij hopen dat het Aruba Juniors team, dat hedenavond de Arubaanse kleuren zal verdedigen, ons zullen laten genieten van een sportieve en spannende wedstrijd.

Scherpzinnige werkers pogen Europese gemeenschapsidee in praktijk te brengen

LUXEMBURG. — Het team van negen mannen, dat in Europa de eerste „hoge autoriteit" vormt van werkelijk supranationaal karakter, werkt — zoals een correspondent van het A.N.P. onlangs kon constateren, bijzonder hard. De negen mannen waren die dag van 's middags één uur tot 's avonds twaalf uur onafgebroken in conferentie over de meest ingewikkelde vraagstukken van de Europese kolen- en staalproductie. Het was hard werken, omdat allerlei problemen, verband houdend met de pas geopende eenheidsmarkt voor het staal in de zes landen, oplossingen en voorzieningen vroegen, die men tevoren niet helemaal had overzien. Na twaalf uur hadden wij gelegenheid enige tijd te praten met het Nederlandse lid Dirk Spierenburg, die in Lu-

(Vervolg op pag. 4)

Tourist Comm. conferentie:

Volgend jaar toch op Aruba?

Today van heden schrijft:

Naar wij uit gezaghebbende bron vernemen, zal de jaarlijkse conferentie van de Caribbean Tourist Committee niet op Curacao, doch op Aruba worden gehouden.

In Antigua zijn tijdens de conferentie van dit jaar drie uitnodigingen binnengekomen, n.l. van Aruba, Suriname en Curacao. Aruba is aangewezen.

Hoewel het Centraal Touristen Comité van de Nederlandse Antillen (met twee Arubaanse leden) besloten had Curacao voor te stellen, blijkt dat de Arubaanse delegatie in Antigua de afspraak heeft vergeten. Wij vragen ons af, of de commissie thans nog enige reden van bestaan heeft.

De juistheid van de beschuldiging door Today, geuit aan ons Bestuurscollege, trekken wij sterk in twijfel. Wij verwachten dat het B.C. morgen op de persconferentie zal kunnen bewijzen, dat Aruba zijn woord niet brak.

TUKKERS SPORTOVERZICHT

Schoolcompetitie weer begonnen

Zeer belangrijk werk voor schooljeugd

Het is verheugend te kunnen melden dat een begin is gemaakt met de schoolcompetitie 1953. Sedert enige jaren worden door een jeugdcommissie de schoolvoetbalwedstrijden in competitieverband georganiseerd. Aan deze wedstrijden nemen verschillende, wij zouden haast schrijven, alle scholen deel. Voor de schooljeugd is deze competitie een waar sportfestijn geworden. Reeds lang tevoren wordt over de te spelen wedstrijden gesproken en worden door de schoolgaande jeugd over de kansen van verlies of winst gedebatteerd.

Dat deze jeugdwedstrijden voor de schoolgaande jongens van groot nut geacht moeten worden zal een een ieder die het doel van de sport en van de lichamelijke opvoeding voor ogen staat, met ons eens zijn. Dikwijls zullen deze wedstrijden een stimulans zijn voor de knapen om op school hun best te doen, daar zij anders de kans lopen niet in het elftal opgesteld te worden en dus van het genoegen om mede te spelen verstoken blijven. Het vooruitzicht op zo'n echte competitiewedstrijd met de daaraan verbonden autoriteit naar het sportterrein is voor de schooljongens iets heerlijks en een ieder die zich zijn schooljaren eens weer voor de geest haalt, kan zich de vreugde van de jongens indenken. Voorts moge hier niet uit het oog verloren worden dat de deelnemende jeugd reeds vroegtijdig met de doelstelling van de sport op de hoogte wordt gebracht en zich op het sportveld sportief leert gedragen. Menigmaal wordt dit jeugdwerk niet naar volle waarde geschat en het is daarom dat wij vermenen goed te doen eens wat meer belangstelling voor dit mooie, doch lang niet gemakkelijke werk, op te wekken.

Het is door het organiserende comite zeer goed gezien om alleen frere's en onderwijzend personeel met de leiding van de wedstrijden te belasten. Het jeugdwerk is zeer belangrijk en moeilijk. Dat voor dit werk slechts geschikte leiders in aanmerking dienen te komen spreekt voor zich zelf.

Aan de schoolcompetitie 1953 zullen de volgende scholen deelnemen.

A.-Klas

Sint Aloysiusschool te Noord onder leiding van frere Joannes. La Salleschool Oranjestad onder leiding van de Hr. Oomen. Sint Josefschool te Santa Cruz onder leiding van frere Andreas. Don Boscoschool te San Nicolaas onder leiding van frere Edgar. St. Augustinuscollege onder leiding van frere Alexander.

B.-Klas

Julianaschool Oranjestad onder leiding van Hr. W. Snoek. Margrietschool Oranjestad onder leiding van Hr. Finck. Don Boscoschool II. St. Nicolaas onder leiding van frere Kasper. P. de Boerschool St. Nicolaas onder leiding van Hr. Scheffer en Man. St. Antoniusschool II onder leiding van frere Alexander.

Maandagmiddag werden de eerste wedstrijden van deze schoolcompetitie gespeeld. Op het Sint Nicolaas Jrs. terrein speelden de elftallen van Sint Antonius College tegen Sint Antoniusschool. De jongens van het college wonnen deze wedstrijd na spannende strijd met 1-0. De wedstrijd op het Estrella-terrein tussen de Sint Jozefschool en de Sint Aloysiusschool werd door de Aloysianen met 2-1 gewonnen. De wedstrijd in de B-klasse tussen de Margrietschool en de P. de Boerschool welke op het Aruba Jrs. terrein plaats vond werd door de Margrietschool met 1-0 gewonnen.

BUBALI MOET BEIDE PUNTEN AAN JONG ARUBA LATEN

Een goed combinerend Jong Aruba heeft in de eerste helft van de wedstrijd tegen Bubali de overwinning zeker gesteld door een 2-1 voorsprong te nemen. De tweede helft kenmerkte zich door een Bubali-overwicht doch vanwege het te korte spel der Bubalimannen bleven doelpunten uit.

De eerste 15 minuten wegen beide ploegen aardig tegen elkaar op en het spel golfde snel heen en weer. Jong Aruba speelde een beter open spel waardoor haar aanvallen gevaarlijker waren dan die van Bubali. In de 20ste minuut is het Perez van Jong Aruba die het eerste doelpunt scoort. Even later wordt de gelijkmaker geboren als bij een snelle Bubaliaanval Dominico Tromp de Jong Aruba keeper het nakijken geeft. 1-1. In de 35ste minuut is het de rechtsbinnen van Jong Aruba, Franken die de stand op 2-1 brengt en dit blijkt het winnende doelpunt te zijn. De tweede helft is zeer matig en daar valt dan ook weinig van te vermelden.

Elizabeth II met grote pracht en praal gekroond

Millioenen via televisie getuige van eeuwenoud ceremonieel

DE DUIZENDEN, DIE vanmorgen rond de Westminster Abdij stonden geschaard/ zullen door het gebulder der „grote kanonnen" van de Tower of London vernemen, dat hun nieuwe Koningin Elizabeth Reginus II gekroond zal zijn.

Maar vele honderdduizenden meer, die rond de televisietoestellen geschaard zitten, in Engeland en een groot deel van West-Europa, zullen bijna persoonlijk getuigen zijn als de Aartsbisschop van Canterbury de St. Edwardskroon op het jeugdige hoofd plaatst en zullen op die wijze nog enkele seconden eerder dan de menigte buiten het gebouw weten dat een tweede Elizabeth Engeland bestuurt.

Voor de eerste maal zullen de Britten en millioenen anderen de historische abdij betreden via de televisiecamera en zo het eeuwenoude ceremonieel kunnen volgen via het meest moderne hulpmiddel. De televisie-kijkers zullen oon op de eerste rang zitten langs de met vlaggen omzoomde kroningsroute door het hart van Londen.

Op het televisieschermpje zullen zij de 27-jarige koningin zien rijden in de 191 jaar oude statiekoets, welke getrokken wordt door acht Windsor Grey-paarden.

Als de Koningin de kerk betreedt wordt zij toegezongen door een koor, bestaande uit 400 leden. Gekleed in een purperrode mantel, wandelt de Koningin tot voor het Altaar, waarop de Aartsbisschop van Canterbury zich naar het Noorden, Oosten, Zuiden en Westen zal richten en „met luider stemme" zegt: „Sirs I here present unto you Queen Elizabeth, your undoubted Queen. Wherefore all you who are come this day to do your homage and service are willing to do same?" Waarop alle aanwezigen, familieleden van de Koningin, afgevaardigden van vorstenhuizen

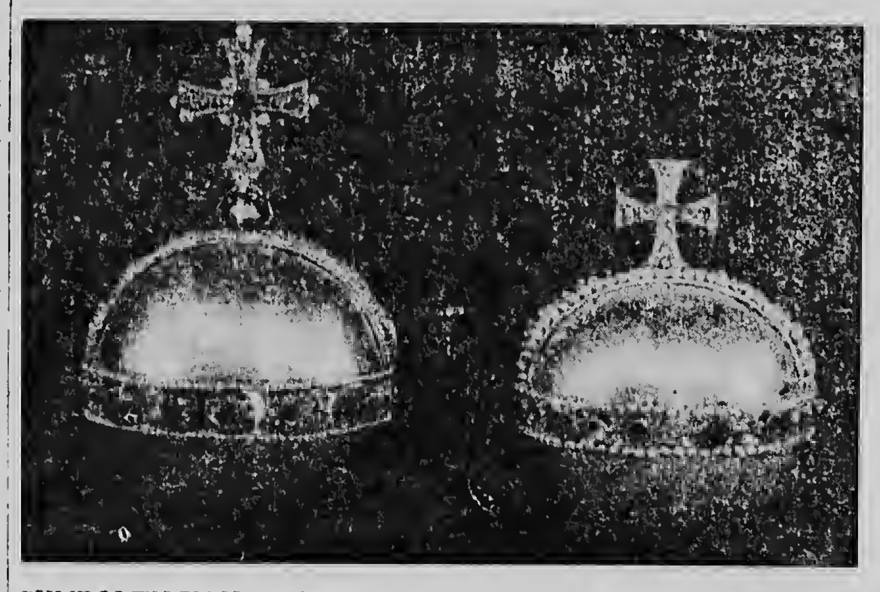
DIT IS DE KROON van St. Edward, welke de Aartsbisschop van Canterbury op het hoofd van de jeugdige vorstin zal plaatsen, als onderdeel van het kroningsceremonieel. Slechts eenmaal in zijn leven, en dan nog maar voor enkele ogenblikken, wordt de kroon door een Brits monarch gedragen.

uit andere landen, regeringspersonen uit Engeland en het Gemenebest, gasten en functionarissen zullen uitroepen: „God save Queen Elizabeth".

In de tweede phase van de plechtigheden, legt Koningin Elizabeth de eed van trouw af en verklaart zij zichzelf gebonden aan de wetten. Ze kust dan de bijbel en de inwijding begint.

Terwijl de Koningin knielt, wordt haar statiemantel afgenomen en wacht zij, zonder enig versiersel, op de zalving.

Vier schitterend geklede ridders van de Kouseband houden een bal-

SYMBOLEN VAN DE SOUVEREINITEIT. Deze twee rijksappels, gekroond met het Kruis, geven een symbolische voorstelling van het Christendom, dat over de gehele aarde heerst. De grootste, de „King's Orb", bevat een amethyst, waarop het kruis rust. De kleinste, de Queen's Orb, werd vervaardigd voor Mary II toen zij met de Prins Consort regeerde als William and Mary Gewoonlijk wordt de appel slechts aan de regerende vorst(in) overhandigd.

dakijn van goudbrocaat boven de Koningin, terwijl de Dean van Westminster de Ampullen van het Altaar haalt. De Ampul is gemaakt van goud en heeft de vorm van een arend. De Dean schroeft de kop eraf en giet dan wat olie in de „spoon".

Men meent dat deze twee voorwerpen de oudste zijn van de regalia — de emblemen van het Koningschap — welke bij de kroningsplechtigheden gebruikt worden. In 1649 werden de Regalia van St. Edward op last van dictator Cromwell in het openbaar verkocht om te worden gesmolten. Men gelooft echter, dat de Royalisten de Ampulla en de Spoon wisten op te kopen en ze later weer aan de kroon schonken.

De Aartsbisschop doopt dan 2 vingers in de lepel en zalft de Koningin onder het baldakijn door het kruisteken te maken.

Terwijl hij dit doet zingt het koor enkele woorden uit het Eerste Boek Koningen, welke door Haendel voor de kroning van George II op muziek werden gezet.

De inwijding gaat dan verder met het aanbieden van het Zwaard, het omhangen van de Koninklijke mantel, het overhandigen van de Appels en de Scepter en het aandoen van de ring.

Het hoogtepunt van de kroning is natuurlijk het plaatsen van de kroon en dit wordt voorafgegaan door het uitspreken van gebeden, waarin de betekenis van de ceremonie wordt uiteengezet.

Het gebed luidt:

„Oh God, the Crown of all the faithful... enrich her Royal heart with thine abundant Grace and crown her with all princely virtues, through the King eternal, Jezus Christ, our Lord."

Naar Elizabeth, die dan plaats heeft genomen in de stoel, welke door elke Britse koning sinds Edward II werd gebruikt, wordt dan de met juwelen bedekte kroon van St. Edward gebracht. Deze kroon wordt dan door de souverein slechst eenmaal en dan maar voor enkele ogenblikken gedragen.

De Aartsbisschop plaatst de kroon op haar hoofd en vervol-'gens, in overeenstemming met het gebruik, begint het volk luide en aanhoudend te roepen „God save the Queen". De Pears en Kings of Arms zetten hun kroontjes op, er klinkt trompetgeschal en even later beginnen de kanonnen van de Tower te bulderen.

Elizabeth heeft dan de hoofdrol van dit indrukwekkend spel met diepe betekenis gespeeld en hield de aandacht van de wereld gedurende enkele ogenblikken tijdens een ceremonieel, dat het grootste is uit de gehele geschiedenis.

Omdat er talloze malen is geoefend, valt te verwachten, dat er practisch geen fouten gemaakt zullen worden.

Zeker niet zulke fouten als er gemaakt werden tijdens de kroning van Koningin Victoria. De ring was toen te klein gemaakt en zij huilde, toen de ring met geweld aan haar vinger werd geschoven. De kroon van St. Edward was daarentegen te groot en stond op haar oren.

Deze kroon en de overige „regalia" vormen een deel van de meest kostbare kroonjuwelen ter wereld. Men schat de waarde op $ 80.000.000 en de schat be staat uit een zevental kronen, rijksappels, zwaarden, sporen, ringen en bracelets.

De Koh-I-Noor, de meest beroemde diamant ter wereld, de Black Prince's Ruby, de Grote Ster van Afrika en de Cullinan II, allemaal wereldberoemde stenen, behoren tot de collectie.

Het meest bewerkte stuk is wel de Imperial State Crown, welke de Koningin draagt, als ze de abdij verlaat. De basis wordt gevormd door een streng diamanten, die het eigendom waren van Koningin Victoria.

In de kroon zijn gemonteerd de Black Prince's Ruby, de blauwe saffier van de ring van Edward the Confessor, en de Stuart Saffier en paarlen oorringen van Koningin Elizabeth I, zowel als de reuzen Cullinan II.

De kosten van de plechtigheden worden geschat op vier millioen dollar en daarmee is dan een Koningin gekroond, van wie weinigen bij haar geboorte hadden verwacht aan de wieg van een koningin te staan. Maar George V overleed, George VI volgde met tegenzin zijn broer op in 1937.

31 Januari verleden jaar verlieten de Koningin en haar echtgenoot, de Hertog van Edinburgh, Engeland voor een reis naar Ceylon en Australië. Deze reis werd nimmer voltooid. Op 5 Februari overleed Koning George VI en drie dagen later keerde de Koningin naar Engeland terug om daar voor de Kroonraad te verklaren:

„Door het plotseling overlijden van mijn beminde vader moet ik de plichten en verantwoordelijkheid van het Koningschap op mij nemen. Mijn hart is te vol om thans meer te zeggen, dan dat ik altijd zal werken, zoals mijn vader zijn gehele leven deed, om de constitutionele rechten te beschermen en het geluk en de welvaart van mijn volken, die over de geheel aarde wonen, te bevorderen."

De Koningin, die deze woorden sprak, was een opvallend charmante 26-jarige vrouw, die vijf jaar tevoren met de Hertog van Edinburgh huwde en moeder was van een zoon, Prins Karel, en een dochter, Prinses Anne.

De eerste 10 jaar van haar leven bracht zij door in de rustige huishouding van de Hertog en de Hertogin van York, samen met haar zusje Prinses Margareth. Maar toen de jaren verstreken en de kans op meer kinderen in dit gezin kleiner werd, toen het er naar ging uitzien, dat de Hertog van Windsor niet zou trouwen, begon men meer en meer naar haar op te kijken als de toekomstige Koningin.

Toen haar vader in 1936 de troon besteeg, begon Elizabeth aan haar opleiding tot toekomstig vorstin. Niet meer de opleiding van de meisjesschool en het vrouwen-college van Oxford, waar ze eerst toe voorbestemd scheen, maar de studie van de grondwet, de Britse geschiedenis en talenstudie.

Haar grootmoeder, Koningin Mary, gaf haar de lessen in niet-academische vakken. Verder studeerde de toekomstige Koningin in staathuishoudkunde en rechten.

In de tweede wereldoorlog wist zij tijd vrij te maken om mee te helpen aan de gemeenschappelijke taak, het winnen van de oorlog. Zij kreeg van haar vader een titulaire

DE EERSTE ELIZABETH werd op 15 Januari 1559 gekroond, op 25-jarige leeftijd. Op de foto wordt haar een scharlakenrode handschoen overhandigd, waarmee zij de scepter zal aanvatten. Elizabeth II ontving vandaag een soortgelijke handschoen uit handen van de „Lord of the Manor of Workshop", wiens oud privilege het is om bij deze plechtigheid aan de vorst(in) de handschoen aan te bieden.

rang (luitenant) en kreeg een opleiding tot chauffeur-monteur.

Elizabeth sprak over haar toekomstige roeping op haar 21ste geboortedag, tijdens een bezoek aan Zuid-Afrika. Zij zeide: „Ik verklaar hier voor U allen, dat, of mijn leven lang of kort zal zijn, ik het geheel in Uw dienst stel en in dienst van de grote gemeenschap van volken, waartoe wij allen behoren. Ik zal dit voornemen niet ten uitvoer kunnen leggen, tenzij U allen mij hiermee helpt. Daartoe nodig ik U allen uit." - „God help me to make good my vow and God bless all of you, who are willing to share it".

Zoals het er nu uitziet, zijn millioenen Britten in de gehele wereld van plan deze uitnodiging tot innige samenwerking te aanvaarden.

God save the Queen.

DRUKBEZOCHTE KERKDIENST TER GELEGENHEID VAN DE KRONING

Toen de Britse consul en mevrouw Cuthrie langs een erewacht, gevormd door leden van de Holy Cross Company van de Church Brigade, welke onder leiding stond van de 2e luit. der C.L.B. A. L. Denic, het kerkgebouw van de Anglicaanse gemeente van St. Nicolaas betraden, was de kerk tot de laatste plaats bezet. Onder de aanwezigen bevonden zich, behalve de Gezaghebber, officiële afgevaardigden van het Militair Kamp te Savoneta en van het Amerikaans Legioen van Oud-strijders.

Reverend IJ. G. Allan van de Holy Cross Church sprak enkele gebeden uit, waarna de gemeente het „God save our Gracious Queen" zong.

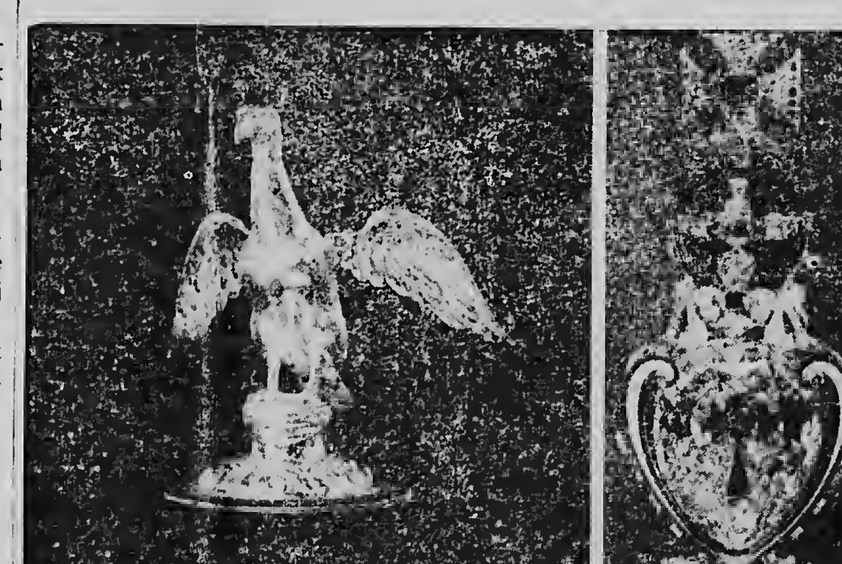
Vervolgens las de Britse Consul enkele schriftgedeelten voor en werd hij naar de preekstoel geleid door Rev. Allan. Hierna schetste de consul in een bijzonder boeiende rede de geschiedenis van het Britse Koningschap en de achtergrond van het kroningsceremonieel, dat vandaag in Londen plaats vond.

Sluitstuk van de rede vormde zang door een koor, dat uitblonk door bijzondere prestaties.

Na afloop van de dienst inspecteerden de Consul en de Gezaghebber de ere-wacht, welke thans nog versterkt was met enkele Britse oud-strijders. Het viel op, dat vele der oud-strijders een of meer decoraties droegen. Een extra complimentje kreeg de 12-jarige Johannes Vrown, die getooid was met een groepsmedaille voor de beste sportprestaties in het afgelopen tijdvak.

DE MEEST WAARDEVOLLE KROON is die welke de 317 karaat Cullinan II bevat. Het is de Imperial State Crown, welke Elizabeth droeg, toen zij de Abdij verliet. 's Werelds meest kostbare kroon bevat de Ruby van de Zwarte Prins, direct boven de Cullinan diamant. Edward the Confessor's saffier bevindt zich boven in het kruis.

DE OUDSTE EN DE GROOTSTE Drie van de Kroningsregalia. De oudste zijn de Ampulla en de Spoon, waarvan men gelooft, dat zij gered werden, toen Cromwell had bevolen de regalia te smelten. — Rechts de Scepter met de Great Star of Africa - 530 karaat - opgehangen in gouden klemmen. Het is 's werelds grootste diamant.

Sport-eer op het spel

zij vocht tegen velen . . .

(30)

„Denkt u werkelijk dat het moord is? In de kranten staat, dat de doktoren appendicitis hebben geconstateerd en nergens wordt iets gezegd van vergift. Laat u een post mortem houden? Hebt u al ergens een aanwijzing gevonden in die richting?"

„De pers," zei de inspecteur, „schreeuwt zo hard, dat we wel genoodzaakt zijn een onderzoek in te stellen. En dat er zo'n herrie gekomen is, is de schuld van Azarin. Aanvankelijk was de bedoeling, dat het lichaam naar een crematorium in Londen gebracht zou worden, Maar Scotland Yard zal er nu beslag op laten leggen en het laten onderzoeken door een van zijn experts. Morgenochtend zullen we het rapport wel hebben."

„Waarom bent u dan bij me gekomen, voor u iets met zekerheid wist?" vroeg ik. „Niet, dat uw bezoek me onaangenaam is, maar...... En hebt u juffrouw Dwight al gesproken? En haar goed bang gemaakt? Ze is natuurlijk toch al van streek na zo'n inspannende match"

„Ik heb juffrouw Dwight niet lstig gevallen. Het is omgekeerd — juffrouw Dwight is degene, die het ons lastig maakt. Na uw gesprek met de brigadier hebben we haar door een mannetje van ons laten schaduwen, maar helaas, hij schaduwde haar niet goed genoeg. Op een goede middag volgde hij haar naar Stepney en zag haar een winkel binnengaan. Ze bleef daar zo lang, dat de man tenslotte onrustig werd en ook naar binnen ging. Ze was er niet meer. Het enige, wat hij zag was een oude vrouw en die beweerde, dat ze juffrouw Dwight niet gezien had. Ze zei, dat er die middag niemand in de winkel geweest was."

Dat was wat moois! De inspecteur keek me strak aan, in zijn blauwe ogen glom een glimlach.

„Verdomme!" zei ik. „Ik...... waar voor de duivel is Stepney?"

„Bij de rivier, in de buurt van Limehouse. U hebt toch wel eens van Limehouse gehoord? Iedere Amerikaan heeft van Limehouse gehoord!"

Ik zei niets. Wat kon ik zeggen? Ook de twee politiebeambten bleven zwijgen. Plotseling werd de stilte verbroken door het bellen van de telefoon. De brigadier beantwoordde de oproep, eerst fluisterend, maar vervolgens op steeds luider wordende toon.

„Ja, meneer," zei hij. „We zullen het rapporteren, meneer. Dag meneer." Hij keerde zich om en kreeg voor het eerst iets menselijks in mijn ogen.

„Het lijk, meneer," zei hij wat buiten adem. „Het heeft dat crematorium niet bereikt, meneer. Het miste zo verschrikkelijk en de chauffeur van de lijkauto heeft in de buurt van Putney Station even gestopt om een borrel te nemen. Toen hij bij het crematorium kwam waren de achterdeuren van de auto open, de deksel was van de kist en het lijk was weg. Totaal verdwenen......"

De inspecteur ontwarde zijn lange benen en stond op.

„Bijzonder eigenaardig," zei hij. „Bijzonder, brigadier. Onze kleine vacantie is voorbij, zie ik wel. We moeten weer aan het werk."

„Inspecteur......" begon ik.

Hij keek me grijnzend aan. „Noem me maar Mac," zei hij, „als de brigadier tenminste geen bezwaren heeft. We zullen elkaar nogal eens zien, wanneer we dit werkje samen moeten opknappen." Zijn stem klonk lichtelijk ironisch. Hij keerde zich weer tot de brigadier en zei: „Laat het bericht doorgeven, dat alle kerkhoven bewaakt moeten worden. Ik verwacht berichten van alle plaatselijke bureaux in Engeland. Desnoods bekijken ze elk lijk, voor het begraven wordt."

De brigadier ging gehoorzaam naar de telefoon.

„Weet u misschien ook, waarom juffrouw Azarin een verband om haar arm droeg?" vroeg de inspecteur mij.

„Nee," zei ik. „Niemand scheen dat te weten. Ik hoorde, hoe er op de tribunes over gepraat werd."

De brigadier was klaar met telefoneren en stond nieuwe orders af te wachten. McMasters keek hem vragend aan, waarop hij zei: „e juffrouw van de garderobe is binnengebracht, meneer. Ze is nu op het politiebureau."

„Best," zei de inspecteur. „Zolang het lichaam er niet is," ging hij verder, „kunnen we niet veel beginnen. Maar het kan toch geen kwaad wat voorbereidende maatregelen te treffen. Gaat u mee? U wilde zo graag met ons meewerken, dus dan moet u er maar een beetje nachtrust voor opofferen."

COMMENTAAR

Dulles vergaarde gegevens om Amerikaanse midden-oosten politiek te bepalen

John Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, is in Washington teruggekeerd om voor de regering-Eisenhower een politiek jegens het Midden-Oosten op te stellen op grond van zijn recente bezoek aan dat gebied en Zuid-Azië. Dulles is de eerste Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, die deze gebieden heeft bezocht. Zij worden bevolkt door 600 millioen mensen en bezitten de helft der bekende oliereserves ter wereld.

Dulles en zijn raadgvers moeten thans het uitgebreide materiaal bestuderen, dat zij hebben vergaard omtrent de veelsoortige vraagstukken, die vele dezer staten verdelen en hen in conflict hebben gebracht met de Westelijke mogendheden. Op grond van zijn indrukken moet Dulles thans een nieuwe politiek voor het Midden-Oosten formuleren. Het zou voorbarig zijn te zeggen langs welke lijnen deze politiek zal worden opgesteld, en evenmin of zij wezenlijk zal verschillen van die, welke de regering van Truman heeft gevolgd, waardoor de Verenigde Staten voor het eerst in hun geschiedenis rechtstreeks betrokken werden bij de Middeleostelijke gebeurtenissen.

De Amerikaanse houding ten opzichte van het Midden-Oosten verschilt van die, welke men jegens Europa en het Verre Oosten inneemt, en wel om de volgende reden. In Europa en het Verre Oosten zijn de hoofdproblemen: communistische agressie, overheersing en infiltratie of de bedreiging daarvan. In het Midden-Oosten spruiten de meeste moeilijkheden en problemen in de eerste plaats voort uit een opkomend nationalisme en pas op de tweede plaats uit de pogingen der communistische propagandisten om dit nationalisme uit te buiten. Het moet een fundamenteel oogmerk van de Amerikaanse politiek in het Midden-Oosten zijn dit militair zwak en politiek onvast gebied krachtig te maken tegen de bedreiging van een rechtstreekse militaire aanval door Rusland en indirecte communistische agressie.

Voorshands houdt men zich in Amerika bezig met de complicaties, die ontstaan zijn door de twisten tussen het veelsoortige nationalisme en de tegenstrijdigheid tussen de behoeften van dit veelsoortige nationalisme en het streven naar veiligheid van Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten om de grondvesten van de wereldvrede in stand te houden.

Een der vraagstukken, dat de aandacht opeist, is hoe de nationale aspiraties van Egypte om de Suezkanaalzone over te nemen verzoend kunnen worden met de wereldbelangen der grote mogendheden, opdat men komen kan tot het voor Amerika uitermate belangrijke doel om een Middenoostelijk commando voor de verdediging van het gehele gebied te stichten. Een ander probleem is de vraag, hoe de nationalistische aspiraties van de volken van Frans Noord-Afrika, bijv. Tunesië, die nieuw voedsel hebben gekregen door de onafhankelijkheid van Libyë, verzoend kunnen worden met de noodzaak van Frankrijks veiligheid en de plannen der Noordatlantische Verdragsorganisatie ten aanzien van het Middellandse Zeegebied.

Niets wijst er voorlopig op, dat Dulles een nieuwe formule heeft gevonden om deze fundamentele vraagstukken op te lossen of de opheffing van zulke impasses als de Arabisch-Israëlische oorlog en het dispuut tussen India en Pakistan over Kasjmir te bevorderen.

WRAK VAN „MARIE JEANNE" AANGESPOELD.

LONDEN. - Het 12 meter lange jacht „Marie Jeanne", waarvan de vorige week twee jongemannen werden opgepikt na een „dodenreis" van 74 dagen, is op de kust van Somaliland aangespoeld, zo wordt vandaag uit Mombasa gemeld. Aan boord bevonden zich de stoffelijke overschotten van een Afrikaan, naar men aanneemt de vader van een der overlevenden, en van een der acht mensen, die van honger, dorst en uitputting omkwamen, nadat de motor van het schip in het ongerede was geraakt.

De tragische reis van de „Marie Jeanne" kwam 1.000 mijl van Mahe in de Seychelles-eilanden ten einde.

De beide overlevenden, de 20-jarige monteur Antoine Vidote en de 15-jarige Selby Corgat, de zoon van de eigenaar, die op zijn schip overleed, werden de vorige maand door de Italiaanse tankboot „Montallegro" opgepikt. Later trof een Brits tankschip het ronddobberende jacht aan en meldde aan boord het lijk te hebben waargenomen van een kleurling, die aan handen en voeten gebonden was. De overlevenden legden uit, dat het het lijk was van de vader van Corgat en dat zij zijn wonden hadden verbonden.

VISHINSKY NAAR HUIS.

NEW YORK. - Uit gewoonlijk betrouwbare kringen der Verenigde Naties wordt vernomen, dat de Russische permanente vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties, Wysjinsky, de volgende week Woensdag naar Moskou gaat voor een bezoek aan zijn moeder. In sommige kringen der V.N. wordt dit bezoek in verband gebracht met mogelijke ontwikkelingen in de Koreaanse kwestie. De laatste weken heeft Wisjinsky nauw contact onderhouden met andere delegaties, vooral met die van India.

„ONZE OLIE" INVITEERT BUITENLANDS GELD.

RIO DE JANEIRO. - De Braziliaanse Senaat heeft een amendement op de petroleumwet goedgekeurd, dat het mogelijk maakt, dat particulier kapitaal deelneemt aan de exploitatie van Braziliaanse olie. De wet werd in December 1951 bij het Congres ingediend en voorziet in de instelling van een regeringsmonopolie voor de exploitatie en de raffinage.

GEEN RODE VLAGGEN OP ISRAELISCHE SCHOLEN.

TEL AVIV. - De Israëlische socialistische partij Mapai heeft besloten terug te komen van haar besluit om van de onderwijsgebouwen de Rode vlag te laten wapperen en de scholieren internationale liederen te laten zingen. Vier van de ministers van de Zionistische partij namen hun ontslag naar aanleiding van deze kwestie, hetgeen tot een crisis leidde in de uit sociaal-democraten en Zionisten bestaande regering. Premier Ben Goerion hoopt thans, dat de Zionisten in de regering zullen terugkomen.

De Israëlische politie heeft een ondergrondse beweging ontdekt bij een onderzoek naar een mislukte bomaanslag op het ministerie van onderwijs op 26 Mei. Verscheidene personen zijn gearresteerd en enkele wapens in beslag genomen. Op 26 Mei werden twee jeugdige personen gearresteerd, die probeerden met een zelfgemaakte bom het ministerie van onderwijs binnen te dringen.

SABOTAGE OP ROYAL NAVY

LONDEN. - De Britse marine stelt een onderzoek in naar de beschadiging van een geschutsopstelling aan boord van de torpedobootjager „Barfleur" om na te gaan, of hier sabotage in het spel is, aldus een officiële mededeling.

FRANS KOOPMAN UITGEWEZEN

TEHERAN. - De Franse zakenman en oud-kolonel Maurice Joel moet Perzië binnen 24 uur verlaten. Hij was gedurende de geallieerde bezetting van Perzië Frans militair attaché in Teheran. Het is nog niet bekend, waarom Joel, die een zijde-handel in Teheran drijft, is uitgewezen.

DIENSTPLICHT IN WEST-DUITSLAND

ESSEN. - Zaterdag heeft Blank, de Westduitse commissaris voor de veiligheid, op een bijeenkomst te Gladbeck verklaard, dat de dienstplicht van achttien maanden voor elke jonge Duitser in de Bondsrepubliek zou worden ingevoerd. Met Duitsland, dat 460.000 man onder de wapenen zou hebben, zou Europa verdedigd kunnen worden zonder Duitsland niet. Door het Europese verdedigingsverdrag was voor het eerst verwezenlijkt, dat Duitsland in geval van een oorlog niet op twee fronten zou moeten vechten, zo zei Blank.

NAIROBI. - Op verscheidene plaatsen in Kenia ontstonden Zondag weer botsingen tussen patrouilles van de veiligheidstroepen en de Mau Mau, waarbij 20 aanhangers van de Mau Mau werden gedood.

CAIRO. - Het secretariaat van de Arabische Liga heeft Zondag een boodschap van Marokkaanse nationalistische leiders ontvangen, waarin verzocht wordt de politieke commissie van de Arabische Liga bijeen te roepen om de toestand te bespreken, die ontstaan is door „de Franse poging om de sultan opzij te schuiven".

HARRY GIRTH, 27 jaar oud wordt hier met een kus verwelkomd door zijn verloofde nadat hij na in vrijheid is gesteld uit de emigrantengevangenis op Ellis Island. Girth was in de tweede wereldoorlog een Duits krijgsgevangene in Amerika. Hij wist te ontsnappen en vestigde zich in Chicago, waar hij een bloeiende fotozaak opzette. Pas kort geleden werd hij door de F.B.I. opgespoord Hij moet nu het land verlaten, maar men gelooft dat hij heel spoedig een visum voor terugkeer zal ontvangen.

GRATIE GEVRAAGD VOOR OORLOGSMISDADIGERS

TOKIO. - Een bijzondere repatriëringscommissie uit het Japanse Huis van Afgevaardigden heeft de Britse regering telegrafisch verzocht gratie te verlenen aan alle Japanse oorlogsmisdadigers, die gevangen zitten op het Australische eiland Manus, ter gelegenheid van de kroning van koningin Elizabeth.

KIJK WIE WEER TERUG IS...... Kesselring. De vroegere Duitse Generaal, die wegens oorlogsmisdaden tot levenslange gevangenisstraf was veroordeeld, is thans weer in vrijheid gesteld en neemt op de foto (links) van de leider van het district Frankfort (rechts) het commando over van de Stahlhelm, een organisatie van oud-strijders. De Stahlhelm is een ultra-nationalistische organisatie. In een redevoering zei Kesselring dat het de plicht van elke Duitser is te strijden voor de hereniging van het „Nieuwe Duitsland".

Gouden muntensmokkel neemt thans plaats van opium in

AMSTERDAM. - „De Volkskrant" schrijft:

„Tussen Nederland en Indonesië ontwikkelt zich momenteel een levendige smokkelhandel in gouden dollarmunten en zilveren guldens en rijksdaalders. Chinezen en Indonesiërs, die behoren tot de bemanning van de talrijke schepen, die vanuit Rotterdam en Amsterdam op Signapore en Djakarta varen, maken bij deze smokkel winsten van meer dan 100%. Zij kopen in Nederland gouden tiendollarmunten voor een bedrag, dat varieert tussen 94 en 98 zilveren guldens, waarna zij in Indonesië de gouden munten voor gemiddeld 200 zilveren guldens per stuk van de hand doen. Deze illegale geldtransacties zijn ontstaan kort nadat in Amerika het politietoezicht op de opiuminvoer en andere verdovende middelen was verscherpt. Voordien was deze invoer een winstgevend bedrijf, maar onder de huidige omstandigheden biedt het de smokkelaars teveel risico. De prijs van opium in de Oosterse landen is als gevolg van de moeilijkheden, die Amerika de smokkelaars in de weg legt, zelfs sterk gedaald.

De geldtransacties worden bedreven door dezelfde georganiseerde groepen, die eerst de handel in verdovende middelen dreven. Het nieuwe bedrijf levert echter meer winst op en heeft bovendien het voordeel, dat de geldstukken gemakkelijker mee te voeren zijn. Het is voorgekomen, dat de bemanning van een schip in totaal voor 50.000 zilveren guldens aan gouden dollarmunten had verkocht. De enige moeilijkheid is het aan wal brengen van het smokkelgeld. Hierbij wordt gebruik gemaakt van beproefde methodes. Meestal worden de munten in rollen om het middel gebonden en wordt het zilvergeld pas dagen na aankomst van het schip in de haven van Amsterdam of Rotterdam van boord gesmokkeld op het moment, dat het douanetoezicht is verslapt. Op vrijwel alle schepen zijn vele plaatsen, waar het geld gemakkelijk verborgen kan worden. Er zijn drie soorten gouden munten, namelijk van 5, van 10 en van 20 dollars. Het meest in trek zijn die van 10 dollar, omdat zij het prettigste formaat hebben en in Indonesië het meest gevraagd zijn. Daar worden ze omgesmolten tot gouden sieraden, die gretig aftek vinden bij de welgestelden. De handel heeft grote omvang aangenomen en zolang er nog zilveren guldens en rijksdaalders in Indonesië verborgen zijn, zal zij wel blijven bloeien", aldus „De Volkskrant".

DE GEKKE MAJOOR vloog in een gehuurd vliegtuig onder vijftien Themesbruggen door. Christopher Draper is een veteraan uit de eerste wereldoorlog en verdiende toen al door zijn durf de bijnaam van „Gekke Majoor". Het staaltje van vliegkunst, dat hij thans op 61-jarige leeftijd uithaalde, noemde hij zijn „zwanenzang". Hij had het er voor over door politieagenten en een persfotograaf te worden ontvangen en verklaarde heel gelukkig te zijn met zijn „zwanenzang" uit de aviatiek.

Feërieke stoet trok door Londen

LONDEN. - Om half één plaatste de aartsbisschop van Canterbury, Dr. Geoffrey Fisher, in de historische Westminster Abby te Londen, de kroon van St. Edward op het hoofd van Koningin Elizabeth de Tweede.. Dat was het hoogtepunt van de kroningsplechtigheid in de Abby, die bij elkaar 2½ uur in beslag nam en eindigde om 13.45 uur (alles plaatselijke Londense tijd). Hieraan waren vijftien maanden van voorbereiding vooraf gegaan.

De plechtigheid verliep in wezen precies zoals dergelijke plechtigheden in de laatste 900 à 1000 jaar zijn verlopen. De oudste teksten waarin Engelse kroningsplechtigheden worden beschreven bevatten reeds de essentiële elementen, die vanmorgen bij de plechtigheid ook konden worden teruggevonden: de zalving van de vorstin; het overhandigen van de machtssymbolen en het op de troon plaats nemen. Reeds bij de kroning van koning Edgar door St. Dunstan in het jaar 973 werd met de grootste nauwlettendheid op de juiste vorm van de ceremonie gelet.

De Koningin was gekleed in karmozijnrood fluweel en droeg een kostbare diadeem op het hoofd. De hertog was gekleed in 't met gouddraad versierde blauwe generaalsuniform.

De kroningsstoet werd geopend door de parade-inspecteur van het ministerie van oorlog, waarachter vier leden van de Hofcavalerie volgden, twee militaire orkesten, duizend leden van de garde en de Koninklijke artillerie. Daarna volgden admiraals, veldmaarschalken, generaal luchtmaarschalken en andere hooggeplaatste officieren van de strijdkrachten van het Gemenebest, alsmede veldaalmoezeniers.

De Kroningskoets werd getrokken door acht grijze paarden en was omgeven door een escorte van officieren uit het Gemenebest, door koloniale contingenten, de koninklijke lijfwacht in Tudoruniformen, de koninklijke schuitevoerder met twaalf jollemannen, het bereden orkest van de Koninklijke bereden garde en de eerste en tweede afdeling van het Koninklijk escorte. De koets werd gevolgd door een aantal ruiters, onder wie de hofmaarschalk en de kroningsadjudanten van de Koningin, Admiraal Earl Mountbatten van Birma en Z.K.H. de Hertog van Gloucester. Om elf uur bereikte de kleurige stoet de abdij, waarin in de afgelopen 900 jaren de Engelse koningen en koninginnen werden gekroond.

Zevenduizend officiële genodigden hadden in de Abdij de hun toegewezen plaatsen ingenomen.

H.M. de Koningin kwam 1 minuut over elf bij de Abdij aan, nadat letterlijk millioenen haar op de korte tocht hadden toegejuicht. (Het verslag van de plechtigheid in de adbij volgt later).

Om ongeveer kwart voor twee zette het eerste deel van de volledige kroningsstoet, die ruim 7½ kilometer lang was, zich in beweging voor de terugtocht. Een uur later verliet de Koningin de Abdij en tegen half vijf was zij teruggekeerd in haar paleis.

De stoet voor de terugtocht was iets anders geformeerd maar ook ditmaal liepen er tienduizenden militairen mee, waaronder 2000 uit delen van het Gemenebest en 500 uit vrijwel alle koloniën.

Na de militairen volgden de koloniale heersers in rijtuigen, geëscorteerd door militaire politie, dan volgden de premiers van het Gemenebest, daarna de koninklijke prinsen en prinsessen, voorafgegaan door de Koningin-Moeder en Prinses Margareth in een open rijtuig. Het deel van de stoet, waarin de Koningin zich bevond, werd voo-afgegaan door vier oorlogshelden, die te paard naast elkaar de stoet openden.

(Ongecorrigeerd)

STATEN

Vervolg van pag. 1)

len van een Raad van Beroep.

Ook terzake de kwestie 45 urige werkweek vroeg de Heer Eman de aandacht van de Regering, aangezien de maatschappijen niet voor 45 uur 48 uur loon willen betalen. De Heer Eman gelooft dat de werknemers eerder gebaat zullen zijn bij een 54 urige werkweek. De Heer Vlaun waarschuwde de Regering voorzichtig te zijn en gaf de raad eerst te rade te gaan bij de directies van de grote bedrijven.

Wat de kwestie loterijbriefjes betreft, wees de voorzitter er de Heer Eman op, dat deze zaak reeds de aandacht der Regering heeft en het dus geen zin heeft deze zaak nog eens aanhangig te maken.

Om ruim half een sloot de voorzitter de vergadering.

(Bovenstaand verslag ontleenden wij aan een nieuwsuitzending van de Curom.)

Middeleeuwse praal in Abdij

Nadat de kroon op het hoofd van de koningin was gezet weerklonk door de kerk het „Leve de Koningin" en daarmede was officieel haar regering begonnen.

Het leek een middeleeuws schouwspel deze plechtigheid in de gotische Abdij. De edelen gekleed in karmozijnen mantels met hermelijn afgezet, de leden van de lijfwacht in hun Tudor-uniformen, de herauten in hun met gouddraad bestikte tunieken, de edelen met de koninklijke aributen, de geestelijken in blauwe en gouden koor mantels, de versiering in de kerk van van speciaal ontworpen blauw en gouden brocaat enz.

De koningin werd, toen zij gevolgd door zes ere-dames, die haar sleep droegen, de kerk binnen kwam, begroet met trompetgeschal. Een koor van 400 stemmen zong haar toe, terwijl zij langzaam door het schip en het koor naar het hoogaltaar liep.

De kroningsplechtigheid is volgens de traditie verdeeld in de erkenning, de eed, de zalving, de bekleding met de koninklijke gewaden en versierselen, het op de troon plaatsnemen, het eerbetoon en de communie.

Toen de koningin het altaar had bereikt, knielde zij neer om te bidden. Daarna stelde de aartsbisschop van Canterbury met luider stem de koningin voor en vroeg de edelen of zij bereid zijn haar te erkennen. Met luid geroep „God save queen Elisabeth" wordt deze bereidheid dan kenbaar gemaakt.

Daarna volgde een gebed, waarin de aartsbisschop voorging.

De koningin nam vervolgens, zonder nog haar statiekleed te dragen plaats op de kroningszetel boven de „steen van het lot", waarop des tijds de schotse koningen werden gekroond. De olie waarmede zij werd gezalfd was bereid volgens een recept van de 17e eeuw en bevatte olie van oranjebloesem, rozen, kaneel, jasmijn, sesamkruid en bloeesm van benzoe.

Daarna volgde de bekleding met de koninklijke gewaden; de colobium sindonis, een kledingsstuk zonder mouwen en de supertunica een mantel van goudlaken afgezet met karmozijnrode zijde.

Daarna werden de koningin de symbolen van het koningschap overhandigd, de gouden sporen, symbolen van de koninklijke ridderschap raakte de vorstin slechts even met de hand aan.

Het zwaard, dat de aartsbisschop de koningin overhandigde droeg zij naar het altaar, waar zij het neerlegde ten teken, dat zij het in dienst van God stelde. De edelman die het zwaard droeg kocht het af met honderd nieuwe shillingen, zoals de traditie het voorschrijft, trok het uit de schede en droeg het vervolgens voor de duur van de plechtigheid voor zich uit.

Dan volgt de eigenlijke kroning. Op het moment dat de aartsbisschop de oude St. Edwardskroon op het hoofd van de vorstin plaatste barstten de 7000 gasten uit in een „God save the Queen" en zetten ook de edelen hun kroontjes op het hoofd.

Daarna begaf de koningin zich naar de troon, warin zij geheven werd door de aartsbisschop en daar ook nam zij het eerbewijs van de prinsen en edelen in ontvangst. Eerst knielden de aartsbisschop en de bisschoppen voor haar, daarna de hertog van Edinburgh. Dan de koninklijke hertogen en andere edelen volgens hun rang en stand.

Het slot van de plechtigheid vormt de communie, waarbij de koningin en de hertog van Edinburgh voor het altaar knielen en brood en wijn offeren. Er wordt een speciaal gebed opgezegd en dan ontvangen beiden als man en vrouw de communie.

Koningin Elizabeth de Tweede, Koningin van het Britse Imperium, verliet daarna de Westminster Abdij.

(Ongecorrigeerd)

Na haar aankomst in Parijs uit Amerika ontkende de Italiaanse filmster Anna Magnani, dat zij van plan zou zijn zich als filmster terug te trekken. Ze zeide dat ze nog minstens twee jaren actrice hoopt te blijven. Anna vertoefde in gezelschap van een andere merkwaardige vrouw, mej. Edith Russell (rechts), een beroepswereldreizigster, die al negenennegentig keer de Oceaan is overgestoken. Zij is een van de overlevenden van de ramp met de Titanic.

LAUGHTON VANMIDDAG OP ARUBA

Met het toestel uit Venezuela, dat omstreeks kwart voor vier op Aruba verwacht wordt, arriveert de wereldberoemde toneelkunstenaar Charles Laughton. De heer Laughton zal vanavond optreden in de Esso Club en morgen doorreizen naar Curacao.

ONRUST IN BRANDENBURG EN SAKSEN

BERLIJN. - Volgens de „Neue Zeitung", het orgaan van de Amerikaanse Hoge Commissie, zou onlangs in Prenzlau (Brandenburg) een eenheid van de volkspolitie gemuit hebben wegens de intrekking der verloven en verzwaring van de dienst. Twee-en-vijftig officieren en 500 onderofficieren en manschappen zouden zijn gearresteerd door de veiligheidspolitie, die tussenbeide kwam om de orde te herstellen.

Voorts meldt het blad de arrestatie van acht officieren van de volkspolitie in Zittau (Saksen), beschuldigd van de levering van wapens aan de Tsjechische verzetsgroep.

Europese Eenheid

Vervolg van pag. 1)

xemburg de naam heeft van een scherpzinnig onderhandelaar te zijn en die dan ook door voorzitter Jean Monnet als onderhandelaar wordt meegenomen naar New York, waar men dezer dagen zal trachten een Amerikaanse garantielening voor de kolen- en staalgemeenschap te krijgen.

De heer Spierenburg vertelde ons, dat de hoge autoriteit thans 410 man personeel heeft, hetgeen een bescheiden getal is, gezien het feit, dat de gemeenschap viertalig is (Frans, Duits, Italiaans en Nederlands) en dus alle stukken en alle documenten moeten worden geproduceerd in vier talen. Men neemt er alleen vertalers met universitaire opleiding, die niet zo gemakkelijk te vinden zijn. De heer Spierenburg zelf drukt zich zonder enige moeite uit in de vier talen, hetgeen hem naast zijn in Europa zo langzamerhand bekende scherpzinnigheid en zijn grote kennis van de tarief- en douanebepalingen bijzonder tot onderhandelaar geschikt maakt. Monnet heeft hem dan ook de speciale taak toegewezen om tariefzaken te behandelen, niet alleen binnen de gemeenschap, maar ook van de gemeenschap in haar geheel in betrekking tot derde en tarief-autoriteiten van de General Agreement on Trade and Tariffs (G.A.T.T.), zetelend in Geneve.

„Het meest dringende probleem vormt de investeringen, welke een verhoging van onze productie van cokeskolen moeten mogelijk maken", aldus de heer Spierenburg. Het vorig jaar hebben de zes landen twintig millioen ton cokeskolen ingevoerd en die hoeveelheid vertegenwoordigt een groot deel van ons totale dollartekort. Wij hebben er dus alle belang bij de productie hiervan te verhogen. Dit is een rechtstreekse en effectieve dollarbesparing. De hoge autoriteit doet alles om zo spoedig mogelijk geheel onafhankelijk te worden van Amerikaanse kolenimporten.

In de aanvang van het bestaan der gemeenschap stonden de politieke problemen op de voorgrond. De hoge autoriteit moest de verschillende regeringen nog gewennen aan de geheel nieuwe omstandigheden, dat zij over kolen- en staalproblemen alle zeggenschap hadden overgedragen en dat de hoge autoriteit dwingende voorschriften kon geven ook aan de regeringen. Bovendien moest zij erop staan, dat ook derde landen, die met een der zes over kolen en staal handelsverdragen wilden sluiten, dit voortaan zouden doen met de gemeenschap.

De opening der eenheidsmarkten voor kolen en staal bracht enorme problemen met zich, maar thans is men zover, dat kolen- en staalproducten, behoudens enkele nog tijdelijke uitzonderingen, geheel vrij binnen het gebied der zes landen vervoerd en verhandeld mogen worden, waarbij de hoge autoriteit prijsregelend optreedt door minimum- en maximumprijzen vast te stellen, waarbinnen concurrentie mogelijk blijft, maar de douanecontroles zijn afgeschaft en de tarieven zijn verdwenen.

Dat betekent concreet, dat de consumenten in de zes landen vrij kunnen kopen in het land, dat de beste producten weet aan te bieden. Voor derde landen is het voortaan om het even waar zij hun producten kopen. De tariefbepalingen hebben geen invloed meer op de prijzen, doch alleen de kwaliteit bepaalt wie de voorkeur krijgt, al zijn er nog prijsverschillen mogelijk tussen de vastgestelde minima en maxima.

Een der grootste zorgen van de hoge autoriteit is te voorkomen, dat de gemeenschap uitgroeit tot een kartel.

De autoriteit staat onder toezicht van de Assemblée van de gemeenschap, die jaarlijks zitting houdt en dan het jaarrapport van de hoge autoriteit krijgt te bespreken, waarna dan een motie van vertrouwen of afkeuring kan worden aangenomen. Die Assemblee heeft de bevoegdheid de hoge autoriteit als een soort ministerraad naar huis te sturen. Op 15 Juni zal deze Assemblee in Straatsburg weer zitting houden en het eerste jaarrapport bespreken. De leden van de hoge autoriteit kunnen dan hun beleid toelichten en verdedigen. Door de loop van het jaar kunnen de leden van de Assemblée bovendien door het stellen van schriftelijke vragen de hoge autoriteit van hun zienswijze kennis geven en eventueel kritiek uitoefenen.

Naast economische problemen hebben ook sociale vraagstukken betreffende de positie der arbeiders in de kolen en staal grote aandacht. Zo moeten, naar de heer Spierenburg vertelde, in de komende jaren duizenden nieuwe arbeiderswoningen gebouwd worden, vooral in de omgeving van de Franse mijnen en hoogovens. Daar werken vele Italianen, die onvoldoende huisvesting hebben, terwijl in Belgie vele arbeiders te lang dagelijks moeten reizen voor zij hun werkplaatsen hebben bereikt. Verder zijn grote bedragen nodig, die dienen moeten als financieringsmiddel voor de modernisering van vele mijnen. Dat de Belgische kolenprijzen bijvoorbeeld veel hoger liggen dan de Duitse en Nederlandse, is ten dele wijten aan de primitieve outillage van de Belgische mijnen, waardoor de productiekosten hoger liggen. Mede voor deze modernisering is door de hoge autoriteit een fonds gevormd, dat deels voortkomt uit belastingen op alle kolenproducten van 1 pct. van de totale productie en verder zal men trachten in Amerika een lening los te krijgen.

Voor Nederland heeft de eenheidsmarkt voor kolen onmiddellijk tot gevolg gehad, dat de industriekolen met Nf 3 per ton duurder werd, evenals goede huisbrandanthraciet. Men verwacht echter, dat de staalproducten snel in prijs zullen dalen. De staalvoorziening baart echter veel zorgen. Zo zijn landen als Denemarken en Oostenrijk bang, dat de gemeenschap hun in tijden van hoogconjunctuur niet voldoende staal zal leveren. Deze landen denken er daarom al aan om tot de gemeenschap to te treden. Het het Europa der zes op deze manier zichzelf zou uitbreiden, is dus niet denkbeeldig. Met Engeland bestudeert men moenteel vormen van samenwerking in een „joint committee".